

ALBERT VAN DAMME, bloemist én kampioen veldrijden

Veldritkampioen Albert Van Damme is 77 jaar en woont nog steeds met echtgenote Jeanine op hun bloemisterij in Laarne. Veelwinnaar zijn in een sportdiscipline is toch speciaal voor iemand die naast zijn sport ook nog een eigen bedrijf had waar veel inzet van lichamelijke arbeid noodzakelijk was. We hadden een gesprek met Albert die als bloemist actief was tot zijn 67ste.

Willy De Geest

Albert met Jeanine die tijdens zijn afwezigheid de azaleakwekerij runde en zo veel bijdroeg tot het succes van de kampioen.

Het is voorjaar en België is traditiegetrouw voor meerdere weken het middelpunt van de internationale wielersport met de klassieker Luik-Bastenaken-Luik als afsluiter. Op dit tijdstip hebben de veldrijders hun wintercompetitie achter de rug maar vinden sommige renners toch nog de energie om met de voorjaarsklassiekers een verlengde periode aan hun wielerseizoen te breien, om daarna in rust te gaan.

In de tijd van veldrijder Albert Van Damme was dit anders. Zat hij niet op de fiets dan zat hij op zijn bloemisterij in Laarne. Na het winterseizoen stond hem een druk voorjaar op de bloemisterij te wachten. 'Ik had graag op de baan geprobeerd', zegt Albert maar het veldrittenseizoen liep toen nog tot einde maart en daarna was er geen tijd meer voor de baan want het werk op de bloemisterij riep!

Toch kreeg hij het voor mekaar om 400 wedstrijden te winnen waarbij hij zes maal Belgisch kampioen werd. Hij werd ook éénmaal wereldkampioen, was tweemaal tweede en werd 17 maal geselecteerd voor het wereldkampioenschap dat toen nog meer internationale weerklank had dan vandaag: veldrijden was in die periode ook zeer populair in landen als Zwitserland, Spanje, Italië, Duitsland,

Slechts weinigen kunnen het palmares van Albert Van Damme voorleggen. Hij was een topper die het ook moest opnemen tegen zeer goede profrenners waarvan Eric en Roger

De Vlaeminck niet de minste waren. Een hele prestatie als je bedenkt dat de bloemisterij even belangrijk was voor het inkomen van de familie Van Damme als het veldrijden. "Op mijn 27ste verdiende ik goed, maar niet goed genoeg om er een volle knecht van te betalen", zegt Albert hierover.

Drang naar de koers

Albert was een bloemistenzoon. Zijn vader Gust was begoniateler en het was in die tijd normaal dat de kinderen of een van de kinderen de bloemisterij verderzette. Maar Albert ontdekte al gauw onder impuls van broer Daniël - die zelf een goed renner was - dat hij ook goed was op de fiets, beter zelfs dan zijn broer. Hij fietste eerst bij de zogenaamde 'coöperatieven' maar niet zo lang. Uiteindelijk zou hij van 1958 tot 1978 een carrière als profrenner uitbouwen met '66 tot '75 als topjaren. Maar daarnaast bleef hij azalea's kweken en had daarbij zelfs ook nog een dranken- en zeephandel. "Ik geloof niet dat er ooit een wereldkampioen is geweest die buiten het wielrennen nog drie zaken dreef", zegt Albert daarover in het boek 'Albert Van Damme, de leeuw van Laarne' van Stefaan Van Laere.

'Ik had enorm veel energie en mijn voordeel was dat ik naast het bloemisten nog een uitlaatklep nodig had', zegt Albert. Het crossen was daar perfect voor: 's morgens trainen, daarna werken op de bloemisterij en daarna soms nogmaals trainen. De inspanningen tijdens de wedstrijden

waren zeer groot. Deze duurden altijd 10 ronden, hoe groot een ronde ook kon zijn. Hij heeft nog wedstrijden van 1 uur en 40' meegemaakt. Bij thuiskomst moesten de fietsen dan eerst nog gekuist en gerepareerd worden. En in die tijd was werken op de bloemisterij ook synoniem voor werken op de knieën en dus zeker niet optimaal voor een sportman. Maar het ging allemaal. Zelfs nu op oudere leeftijd voelt Albert geen sporen van slijtage vanwege die periode. Hij rijdt zelfs vandaag nog toertjes van 30 tot 40 km. 'Van weelde word je niet sterk', aldus Albert.

Na zijn sportieve loopbaan zijn Albert en Jeanine nog blijven bloemisten op een bedrijf met 1 ha serres en 6.000 m² uitplant tot hij er op 76-jarige leeftijd mee stopte.

Tevreden

Echtgenote Jeanine stond al die tijd naast hem en werkte mee aan het succes van Albert. Als hij er niet was, was zij de drijvende kracht op de bloemisterij, wat ook wel vaak stress kon meebrengen, bekend zij. Zij herinnert zich nog een strenge vorstperiode waarbij Albert aan het koersen was in Spanje en er telefonisch overleg moest gepleegd worden. Maar het ging allemaal. Zij bereidde het werk voor zodat Albert bij zijn thuiskomst meteen aan de slag kon. 'We hebben er veel voor gedaan, we hebben zware momenten gehad maar Albert heeft nooit willen opgeven', voegt Jeanine daar aan toe. 'Maar het veldrijden heeft ons ook heel veel mooie momenten opgeleverd, tot zelfs nu nog', beamen beide. ■